

Park bij Waerthove

De 'Tuin van Nieuwpoort'. Een begrip voor de bewoners van 'De Vrolijke Buurt'. Zij woonden in een wijk rond de vroegere Dijkstraat. Tussen deze straat, de dijk en de Wilhelminastraat lag op het grondgebied van architect Aart Nieuwpoort een heerlijk terrein om te ravotten. Helaas heeft het voor 't grootste deel plaats gemaakt voor de nieuwbouw van Waerthove. Een deel werd ingericht als park. (B.L.)

Opgebracht naer 't pliesiebreau

Vroeger speulde we veul en aareg graeg in de Tuin van Nieuwpoort. 's Zeumers was 't in die tuin aaltijd druk mè kaander. 'k Mot 'r wel bij zegge dà je d'r aailijk nie mog komme. Laeter wier d'n achtertuin vrijgegeve om te speule. D'r was ommers gêên beginne aan om aal die jong d'r uit te houwe. Maor goed, dut verhaoltjie is nog uit de tijd dà me d'r nie mogge komme en wà we tóch deeje. 't Gevaer was, dat de pliesie gewaorschouwd wier as t'r veuls te veul jong in de tuin liepe. Dan mos ie as de wiedeweergao zurruge dà je weg was. Wà me in die tijd veul deeje was cowboychie en indiaontjie speule. As ie cowboy was, hà je een pistool. Mêêstal maakte je zô 'n pistool zellef van 'n houtjie of 'n stoksie. Eêntjie had 'r 'n plestieke pistool wà gekocht was bij Bongerze in de Kaarekbuurt. D'r was t'r ok êêntjie die 'n revolver had mè petrôône, net echt. Maor de mêêste van ons deejen 't met 'n houtjie of 'n stoksie wat 'r op lekend. Was ie ingedêêld bij de indiaone, dan mos ie zurrege dà je een veer had. Je deej 'n ouwe elastieke kouseband và je moeder om ie hôôd en daer stak ie d'n veer tusse. Hoe meer vere, hoe hôôger d'n indiaon in aanzien sting. Indiaone hadde gêên pistool, mor een mes of een pijl en boog. Dà mes wier mêêstal gesneeje uit 'n bonksie hout. Echte messe mogge nie. Sommiges hadde een plestieke mes, ok van Bongerze. Pijle en boge wiere netuurlijk ok zellef gemaakt.

Voordà me met 't spel begonne, wier d'r vastgesteld waer ie bij hoorde, bij de cowboys of bij de indiaone. Schiete mè pijle mog nie, dat was te gevaerlijk. Was ie cowboychie en zag ie een indiaon, dan richtte je je pistool op 'm en je riep zô hard als ie kon: "Pang!" D'r wazze d'r ok die 't geluid van 'n pistoolschot nae deeje, dà mog ok. D'r wier afgeteld en dan mos ie wegkruipe achter 'n bossie of een bôôm. D'r wazze indiaone die in een bôôm klomme. Gevaerlijk, want die konne bovenop ie springe. As 'n indiaon vlugger was as een cowboy, dan deej die of t'r met 'n mes gestoke wier. As de cowboy êêder was mè "Pang" roepe dan was dien indiaon zôôgezeed dôôd en mos tie gaon legge.

In 't vuur van 't spel hà je nie aaltijd gelijk in de gaote dat de pliesie d'n tuin inkwam. Wie 't eerste de pliesie zag, riep dan kaaihard: "Tuuut!" En dan weg weze mè z'n aalle. Op 'n dag wazze d'r twêê van 't ploegchie te laet. Die wazze nò nie weggekonne en die wiere opgebracht naer 't pliesiebreau bij 't gemêentehuis. Daer mos ie dan afwachte tò je vaoder je kwam afhaole. Zô kwam 't dà 'k toe 'k zes was, met 'n vriendjie opgebracht wier. Onderweeg hadde me veul bekijks omdà me verkleed wazze as cowboy en as indiaon. Omdà we nog maor zes jaer wazze, hoefde we gêên strafregels te schrijve. M'n vaoder haolde ons aan 't end van de middag op van 't pliesiebreau. Deur d'n hêêlen buurt wiere me wel as waore helde ingehaold en begroet!

Zeun van Sjorsse